

πεποιήμεθον, πεποιῆσθον, πεποιήσθην.

πεποιήμεθα, πεποιῆσθε, πεποιήντο.

*. Τὰ δὲ εἰς εσω τὸν Μέλλοντα ποιεύτα ἐν τοῖς Βα-
ρυτόνοις, σχηματισθήσονται, ἔντε Τοῖς Εὐκτικοῖς, ἢ
Υποτακτικοῖς, οἷον:

Τετελεσμένος. εἴην, εἴης, εἴη.

Τετελεσμένος. ἐὰν ᾖ, ἦσ, ἦ.

ΜεΓ' ὁλ. μέλ.: Πεποιησόμην, πεποιήσοιο, πεποιήσοιτο.
πεποιησόμεθον, πεποιήσοισθον, πε-
ποιησοίσθην.

πεποιησόμεθα, πεποιήσοισθε, πεποι-
ήσοιντο.

Α' ὄρισος ἀ. Ποιηθέαν, ποιηθέας, ποιηθέη.

Μέλλων ἀ. Ποιηθησόμην, ποιηθήσοιο, ποιηθήσοιτο.

Μέσ. ἀρρ. ἀ. Ποιησάιμην, ποιήσοιο, ποιήσαιτο.

Μέσ. μέλ. ἀ. Ποιησόμην, ποιήσοιο, ποιήσοιτο.

§. ελή. Υποτακτικὰ Παθητικά.

Ἐνεσώς. Ἐὰν ποιέωμαι, ὥμαι. ποιέη, ἦ. ποιέ-
ηται, ἦται.

ἐὰν ποιεώμεθον, ὥμεθον. ποιέησθον,
ἦσθον. ποιέησθε, ἦσθε.

ἐὰν ποιεώμεθα, ὥμεθα. ποιέησθε, ἦσθε.
ποιέωνται, ὥνται.

Παρακείμ. Ἐὰν πεποιῶμαι, πεποιῆ, πεποιῆται.
ἐὰν πεποιώμεθον, πεποιῆσθον, πεποι-
ῆσθον.

ἐὰν πεποιῶμεθα, πεποιῆσθε, ὥνται.